

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/338/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3210201329
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3210201329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci navrhovateľa: I. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom S. XX, J. J., zastúpeného JUDr. S. I., advokátkou so sídlom v Z., X. XXX proti odporcom: 1/ Ing. K. F., bytom A. G. XXX, 2/ I. F., bytom A. G. XXX, zastúpená odporcom 1/, o zaplatenie 161,72 eur, o odvolaní odporcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 28. júna 2011, č. k. 5C/112/2010-271 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovia 1/, 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 28,61 eur, k rukám JUDr. S. I., advokátky, do 3 dní.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 161,72 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcom uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne k rukám právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov konania v sume 721,75 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. rozhodol o náhrade trov štátu tak, že odporcom uložil povinnosť zaplatiť štátu spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 24,30 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, spočívajúcu vo vyplatenom svedočnom. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že odporcovia boli bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 29 v J. J. na ulici A. XXX vo vchode č. 28 (ďalej len byt). Byt v roku 2008 previedli do vlastníctva inej osoby, pričom v roku 2008 ho užívali minimálne počas prvých štyroch mesiacov. Odporcovia uzatvorili s navrhovateľom dňa 30.11.2004 zmluvu o výkone správy, podľa ktorej bol navrhovateľ poverený zabezpečením prevádzky domu, bytu, nebytového priestoru a zabezpečením údržby a opráv spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu č. XXX/XX. Navrhovateľ bol ako správca povinný zabezpečovať plnenia spojené s bývaním, a to najmä dodávku studenej vody, dodávku teplej úžitkovej vody, vykurovanie bytu, dodávku elektrickej energie do spoločných priestorov, deratizáciu spoločných priestorov, prívod televízneho signálu zo spoločnej antény do zásuvky v byte, funkčnosť výťahu, vrátane samostatných prehládok a revízií, vyúčtovanie dane z nehnuteľností, poistenie domu. Odporcovia ako vlastníci bytu boli povinní podľa zmluvy poukazovať mesačne preddavky do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške uvedenej v mesačnom predpise platieb, poukazovať mesačné preddavky za služby a ostatné plnenia spojené so zabezpečením prevádzky domu a bytu, platiť správcovi mesačne poplatok za výkon správy vo výške 160,- Sk + DPH. Táto suma bude upravená podľa rozhodnutia oprávneného orgánu správcu. Skutočné náklady, spojené s prevádzkou domu a bytov, správca vyúčtuje podľa článku 2 bod 3 a 4 zmluvy. Podľa zmluvy je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka vykonať vyúčtovanie

použitia fondu opráv prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Vyúčtovanie služieb vykonaná správca najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka. Vyúčtovaním vzniknutý preplatok uhradí správca vlastníkovi najneskôr do tridsiatich dní odo dňa doručenia vyúčtovania. V tej istej lehote je povinný vlastník uhradiť správcovi vyúčtovaním zistený nedoplatok. Dňa 14.05.2009 vyhotovil navrhovateľ vyúčtovanie nákladov za rok 2008, a to konkrétne za 4 mesiace bývania odporcov v byte. Za rok 2008 mali odporcovia podľa vyúčtovania nedoplatok vo výške 4.872,- Sk (161,72 eur). Odporcovia za rok 2008 uhradili navrhovateľovi na predpísaných zálohových platbách sumu 17.217,- Sk a vyúčtovaná im bola suma 22.089,- Sk. Odporcovia mali preplatok na teple a studenej vode, použitej na teplú úžitkovú vodu, vo výške 54,- Sk, nedoplatok na kúrení vo výške 1.518,- Sk, na studenej vode vo výške 3 188,- Sk, nedoplatok za svetlo v sume 5,- Sk, nedoplatok za odvod dažďovej vody 49,- Sk, nedoplatok za atest 8,- Sk a nedoplatok za deratizáciu 158,- Sk. Odporcovia dňa 13.12.2007 nahlásili stav vodomeru studenej vody 260 m3. V roku 2008 odporcovia previedli byt do vlastníctva Ing. K. A. a tento mu odporca 1/ odovzdal dňa 04.06.2008. Stav meradla studenej vody bol v momente odovzdania bytu 326 m3. Dňa 08.07.2008 bol vodomer vymenený a stav na ňom bol 327 m3. Odporcom bola do bytu dodaná aj teplá úžitková voda v objeme 11 m3. Vodu pre bytový dom, v ktorom sa byt nachádzal, dodávala Trenčianska vodohospodárska spoločnosť, a.s., ktorá účtovala navrhovateľovi cenu dodanej vody v sume 26,90 Sk za 1 m3, cenu stočného 24,50 Sk za 1 m3, čo je spolu 51,40 Sk bez DPH a spolu s 19 % DPH je to 61,166 Sk za 1 m3. Pre dom, v ktorom sa nachádzal byt odporcov, bolo v roku 2008 dodané množstvo 2735 m3 vody, pričom na meradlách v bytoch bol zistený odber 2560 m3 vody. Rozdiel, rozpočítaný na všetkých vlastníkov bytov, je 175 m3. Koeficient, vypočítaný ako podiel skutočnej spotreby studenej vody, nameranej na päte domu a spotreby nameranej meračmi v bytoch všetkých vlastníkov, je 1,068359375 (2735 : 2560). Cena vody, dodanej v roku 2008 odporcom, tak je násobkom uvedeného koeficientu, množstva dodanej vody 66 m3 a ceny vodného a stočného za 1 m3 v sume 61,166 Sk. Cena vody, dodanej odporcom v roku 2008, potom je 4.312,919789 Sk, t. j. po zaokrúhlení 4.313,- Sk. Odporcovia v roku 2008 uhradili na zálohách za vodu sumu 1.125,- Sk a ich nedoplatok za vodu je tak 3.188,- Sk. Podlahová plocha bytu odporcov bola 65,82 m2. Pre bytový dom č. XXX bolo v roku 2008 na vykurovanie spotrebovaných 576.441,- Sk a na ohrev vody 295.042,- Sk. Celková vykurovaná plocha bytov v dome č. XXX bola 2 825,30 m2. Suma za kúrenie na 1 m2 tak je 204,0282447 Sk (576.441,- Sk : 2825,30 = po zaokrúhlení 204,03 Sk). Z takto vypočítanej jednotkovej ceny tepla je základná zložka 10 %, t. j. suma 20,403 Sk za 1m2. Pri podlahovej ploche bytu odporcov je celková cena základnej zložky za kúrenie 1.342,92546 Sk. Cena spotrebnej zložky tepla bola 90 % z uvedenej jednotkovej ceny tepla, t.j. 183,627 Sk za 1 m2. Pri podlahovej ploche bytu odporcov je cena spotrebnej zložky tepla za celý rok 2008 vo výške 12.086,32914. Spolu tak cena za vykurovanie bytu za rok 2008 predstavuje sumu 13.429,25 Sk, z čoho 59 % je suma 7.923,2575 Sk, t. j. po zaokrúhlení suma 7.923,- Sk, ktorá bola odporcom aj vyúčtovaná, pričom odporcovia za rok 2008 na zálohových platbách na kúrenie zaplatili sumu 6.405,- Sk, a nedoplatok tak je 1.518,- Sk. Ostatné položky vyúčtovania medzi účastníkmi sporné neboli.

Navrhovateľ bol správcom bytového domu, v ktorom sa byt nachádzal. V zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. a zmluvy boli odporcovia povinní platiť navrhovateľovi preddavky do fondu údržby a opráv a preddavky na úhradu plnení spojených s užívaním bytu. Navrhovateľ bol povinný vyhotoviť vyúčtovanie preddavkov a dodaných plnení do 31. mája nasledujúceho roka za rok predchádzajúci, t. j. za rok 2008 do 31.05.2009 a v prípade nedoplatku boli odporcovia povinní tento uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Navrhovateľ vyhotovil vyúčtovanie za rok 2008, podľa ktorého mali odporcovia za obdobie, počas ktorého byt v roku 2008 užívali, nedoplatok vo výške 161,72 eur. Tento boli povinní zaplatiť do 30 dní odo dňa doručenia, no keďže tak neurobili a v konaní nepreukázali, že by ich záväzok zanikol inak, zaviazal ich na zapltenie uvedenej sumy súd. Odporca v 1/ rade najskôr namietal, že na základe dohody s predsedom predstavenstva túto sumu platiť nemali. Existencia žiadnej dohody, ktorá by odporcov zbavovala ich povinnosti uhradiť nedoplatok z vyúčtovania, však v konaní preukázaná nebola, a preto súd považoval právny nárok navrhovateľa na úhradu nedoplatku z vyúčtovania za daný. Ani prevod bytu nezavaruje predchádzajúcich vlastníkov uhradiť služby a plnenia spojené s vlastníctvom bytu za obdobie, počas ktorého ho užívali. Odporcovia ďalej namietali nedoplatok, týkajúci sa spotreby vody, keď odmietali, že by za pár mesiacov roku 2008 mohli spotrebovať 66 m3 (66 000 litrov) studenej vody. Túto spotrebu vody mal však súd spoľahlivo preukázanú, a to viacerými dôkazmi, ktoré sa navzájom dopĺňajú a v súhrne jednoznačne potvrdzujú spotrebu studenej vody v objeme 66 m3 odporcami. Koncom roku 2007 robil odpis vodomerov domový dôverník pán D., ktorého svedeckou výpoveďou v spojení so zošitom, do ktorého si zapisoval spotrebu vody, bolo preukázané, že spotreba vody odporcov bola ku koncu roku 2007 v objeme 260

m³. Odporcovia v máji 2008 previedli byt, ktorý v júni roku 2008 osobne prevzal nový vlastník Ing. A.. Tento ako svedok potvrdil, že pri prevzatí bytu spísal s odporcom 1/ protokol o odovzdaní bytu, v ktorom bol uvedený stav meradla spotreby studenej vody. Podľa tohto protokolu bol tento stav 326 m³. Rozdiel stavu 326 m³ ako konečného stavu a stavu spotreby 260 m³ ako stavu naposledy predtým meraného (počiatočného) je 66 m³ vody, ktoré boli odporcovia povinní uhradiť. Krátko po odovzdaní bytu (cca 1 mesiac) bol už v byte svedka A. vymenený vodomer, pričom podľa dokladu o výmene vodomeru bol stav starého vodomeru 327 m³. Zamestnankyňa odporcu si do zošita značila stav spotreby vody, pričom vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že na základe oznámenia si stav poznačila aj pri prevode bytu odporcov svedkovi A., a to 326 m³. Svedok A. zároveň potvrdil, že stav meradiel boli s odporcom 1/ nahlásiť po odovzdaní bytu navrhovateľovi. Svedecká výpoveď svedka A. bola vzhľadom na jej podanie a spôsob výpovede absolútne dôveryhodná a nespochybniteľná, čo napokon bolo potvrdené aj pri jeho konfrontácii s odporcom 1/, keď súd nemal žiaden dôvod o nej pochybovať. Naopak odporca 1/ spôsobom komunikácie so svedkom pri konfrontácii pôsobil neisto, keď uviedol, že na určité veci, dôležité z hľadiska zistenia spotreby množstva vody, si pri odovzdávaní bytu nepamätal, nebol si istý účasťou ďalších osôb pri odovzdávaní, a ohľadne tohto kládol svedkovi neisto aj otázku, pričom si bol istý v tom, že tam mala byť osoba z realitnej kancelárie, no táto tam nebola. Predtým vo výpovedi bez prítomnosti svedka však odporca 1/ s určitosťou tvrdil, že robili iba odpočet elektriky a plynu a bola pri tom aj jeho manželka. Odporca 1/ pri konfrontácii uviedol, že sa robil odpis elektriky a plynu, no na odpis vody si nepamätá. Ako však uviedol svedok A., je štandardné, že pri zmene majiteľa bytu si nový majiteľ preberie byt s tým, že zároveň sa opíšu hodnoty spotreby všetkých dodávaných služieb a energií, vrátane vody, aby pri následnom vyúčtovaní bolo zrejmé, kto má za čo platiť. Rovnako aj v tomto prípade, pokiaľ odporca 1/ a svedok A. pristúpili k tomu, že si spísali protokol o odovzdaní a prevzatí bytu, v ktorom uviedli stav plynomeru a elektromeru, je len logické, že tak urobil, aj pokiaľ ide o stav vodomerov. Pokiaľ by tak urobili iba v prípade plynu a elektriky, a nie v prípade vody, tak takýto postup by bol nielen neštandardný, ale absolútne nelogický a nepochopiteľný, keď by si spísali iba čiastočne stavy meradiel, pričom by práve chýbali stavy meradiel tých plnení, ktorých spotreba je sporná, a ktorú má práve predchádzajúci vlastník bytu uhradiť. Všetky vyššie uvedené dôkazy do seba navzájom zapadajú, logicky sa dopĺňajú a tvoria ucelenú reťaz dôkazov, bez pochybností, preukazujúcich spotrebu vody odporcov v byte až do jeho odovzdania novému vlastníkovi. Vo vyúčtovaní tak navrhovateľ vychádzal zo správneho údaju ohľadne spotreby vody. Pokiaľ odporca 1/ argumentoval priemernou spotrebou vody, zistenou z internetu, tak treba poukázať na to, že táto je len priemernou, a nič nehovorí o spotrebe vody odporcov, a v tomto nie je priemerný údaj smerodajný. Rovnako tak nie je relevantné prerátavanie spotreby vody na množstvo napustených vaní a sprchovaní podľa priemeru, pričom studená voda sa používa najmä na iné účely, a to na splachovanie toalety a pranie v automatickej práčke. Ani to však nie je podstatné, pretože súd sa v tomto konaní nemá dôvod zaoberať, či spotrebované množstvo vody je vysoké a nadpriemerné pre územie Slovenskej republiky a ako ho odporcovia využili. Spotreba vody je preukázaná spoľahlivo. Odporca 1/ namietal aj cenu vody za 1 m³. Odporcovia boli povinní platiť vodné a stočné. Cena vodného a stočného, vrátane dane z pridanej hodnoty bola 61,166 Sk za 1 m³. Táto cena bola spoľahlivo preukázaná z faktúr, ktorými dodávateľ vody vyúčtoval cenu navrhovateľovi. Celková cena spotrebovanej studenej vody odporcami v byte v roku 2008 je tak súčinom ceny vodného a stočného, vrátane DPH a množstva dodanej vody, pričom táto cena sa navyšuje, resp. znižuje v závislosti od koeficientu, ktorý je podielom množstva vody dodanej pre celý bytový dom podľa meradla na päte domu a súčtu množstva vody zisteného na meradlách vo všetkých bytoch bytového domu. Pokiaľ je množstvo dodanej vody na päte domu vyššie, ako súčet stavov meradiel v bytoch, tak koeficient presiahne hodnotu 1. Môže to byť v prípadoch, pokiaľ vlastníci bytov uvedú nižšie hodnoty, než sú na ich meradlách, v prípade úniku vody pred meradlami v bytoch a za meradlom na päte, ale aj vtedy, keď sa stav všetkých meradiel nezistí súčasne v jednom okamihu. V tomto prípade bol rozdiel v neprospech vlastníkov bytov, pričom tento rozdiel bol nepatrný, a výsledný koeficient bol niečo viac ako 1,068. Vyúčtovanie položky spotrebovanej studenej vody v roku 2008 je preto správne a zodpovedá výpočtu uvedenému vyššie v skutkových zisteniach. Rovnako uvedeným spôsobom zistená jednotková cena vody platí aj pre výpočet ceny dodanej teplej úžitkovej vody, ku ktorej je potrebné pripočítať cenu tepla potrebného na jej ohrev, ktoré bolo rovnako správne vypočítané spôsobom popísaným svedkyňou S., no toto však odporcovia nenamietali. Únik vody v roku 2008, ku ktorému mohlo podľa odporcu 1/ dôjsť, nebol v konaní preukázaný. Odporca 1/ ďalej namietal položku vyúčtovania kúrenie. Nespochyboval však množstvo dodaného tepla, ale to, že vzhľadom na počet mesiacov, počas ktorých byt odporcovia v roku 2008 užívali, ako aj na to, že kotolňa slúžila aj na prípravu teplej úžitkovej vody, malo by na odporcov pripadať nie 59 %, ale 55,1 % z vyúčtovanej ceny kúrenia na byt. Súd sa s týmto nestotožnil. Vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou svedkyne S. bolo spoľahlivo preukázané, že plyn spotrebovaný na

kúrenie a na ohrev vody, resp. energia, potrebná na vykurovanie a energia, potrebná na ohrev vody, je rozúčtovaná zvlášť. Keďže počas zúčtovacieho obdobia došlo k zmene konečného spotrebiteľa, náklady na dodané teplo na vykurovanie a na prípravu teplej úžitkovej vody sa konečnému spotrebiteľovi rozpočítavajú v pomere nákladov na dodané teplo podľa jednotlivých mesiacov k celkovým nákladom na dodané teplo za zúčtovacie obdobie tak, že pomerné množstvá z celoročného dodaného tepla podľa mesiacov sú v prípade vykurovania v januári 19 %, vo februári 16 %, v marci 15 % a v apríli 9 %. Odporcovia tak boli povinní uhradiť 59 % ceny za teplo dodané v roku 2008. Takto vypočítaná cena kúrenia je zároveň v súlade s ustanoveniami § 5 ods. 1, ods. 5 a prílohy č. 1 vyhlášky č. 630/2005 Z. z. Súd ani v prípade svedkyne S. nemal dôvod pochybovať o pravdivosti a dôveryhodnosti jej výpovede vzhľadom na jej obsah, ktorý aj v prípade kúrenia a aj v prípade spotreby vody korešpondoval s inými, najmä listinnými dôkazmi. Pravdivosť výpovede svedkyne predovšetkým podporuje výpočet navrhovateľa o množstve dodaného tepla na ohrev vody a na kúrenie, a to pre dva bytové domy, pričom množstvo dodaného tepla vychádza z množstva spotrebovaného plynu, ktoré je preukázané faktúrami Slovenského plynárenského priemyslu. Súčet nedoplatku za spotrebovanú vodu 3.188,- Sk, nedoplatku za kúrenie 1.518,- Sk, nedoplatku za svetlo 5,- Sk, nedoplatku za deratizáciu 158,- Sk, nedoplatku za atest 8,- Sk a nedoplatku za odvod dažďovej vody 49,- Sk po odrátaní preplatku za teplú vodu 54,- Sk spolu predstavujú sumu nedoplatku odporcov z vyúčtovania za rok 2008, t. j. sumu 4.872,- Sk, čo je po prepočte na menu euro konverzným kurzom 30,1260 Sk za jedno euro suma 161,72 eur. Pokiaľ ide o položky vyúčtovania, okrem studenej vody a kúrenia, tak tieto neboli medzi účastníkmi sporné, keď samotný odporca 1/ sa na pojednávaní o nich vyjadril, že tieto sú normálne a odporcovia ich výšku a spôsob ich výpočtu nenamietali. Na základe uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu nedoplatku z vyúčtovania za služby a plnenia spojené s užívaním bytu v roku 2008. Záväzok odporcov je záväzkom solidárnym, keďže títo boli ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu. Odporca 1/ žiadal vykonať ďalšie dokazovanie, a to preveriť, či pán A. znášal nedoplatky za ďalšie mesiace, ďalej žiadal všetky záznamy, ktoré sa týkajú spotreby vody ostatných obyvateľov minimálne toho vchodu, v ktorom odporcovia bývali, a to pre porovnanie spotreby vody, ďalej žiadal predložiť originál protokolu o odovzdaní nehnuteľnosti a opätovne žiadal predložiť zošit pána D. ohľadne spotreby vody a doložiť protokol alebo iný dôveryhodný doklad o výmene vodomeroch v ostatných bytoch. Uvedené dôkazy súd nevykonal. Preverenie skutočnosti, či pán A. znášal nedoplatky za ostatné mesiace, nepovažoval súd za potrebné, pretože tento dôkaz by nemal význam pre toto konanie, keďže predmetom konania neboli nedoplatky z vyúčtovania za užívanie bytu pánom A., ale nedoplatky za obdobie roku 2008, v ktorom byt užívali odporcovia, a tieto mal súd spoľahlivo preukázané už z vykonaného dokazovania. Rovnako tak nepovažoval súd za potrebné a účelné vykonávať dokazovanie ohľadne spotreby vody iných obyvateľov v bytovom dome, ani či u nich boli menené vodomery, pretože rovnako ani nedoplatky iných obyvateľov neboli predmetom tohto konania. Porovnanie spotreby vody jednotlivých vlastníkov bytov nemá význam z hľadiska zistenej spotreby vody odporcov určeným meradlom. Za nevhodné a neúčelné považoval súd opätovné predloženie zošitu, do ktorého domový dôverník pán D. zapisoval spotrebu vody vlastníkov bytov, pretože takýto dôkaz bol v konaní vykonaný. Originál zošitu bol súdu predložený spolu s kópiou strany zošita, ktorá sa týka bytu č. 29. Po zistení, že kópia súhlasí s originálom, bol originál vrátený právnenému zástupcovi navrhovateľa a do spisu bola kópia založená (na č. I. 181 spisu). Kópia bola zároveň doručená odporcom, ktorí sa pojednávajú, keď bol tento dôkaz vykonaný, zúčastnili. Súd preto považoval za nedôvodné, nevhodné a neúčelné tento riadne vykonaný dôkaz opakovať. Kópia tejto podstatnej časti zošitu bola ako listinný dôkaz oboznámená aj na pojednávaní dňa 28.06.2011, ktorého sa však odporcovia nezúčastnili, pričom boli splnené podmienky na to, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Pokiaľ ide o predloženie originálu protokolu o odovzdaní nehnuteľností, tak tento navrhovateľ k dispozícii nemal, svedkovi A. sa originál nezachoval, a nemala ho k dispozícii ani realitná kancelária, prostredníctvom ktorej sa uskutočnil prevod bytu odporcov pánovi A.. Do úvahy prichádzalo, že by ho mohli mať odporcovia, no odporca 1/ uviedol, že ho hľadal, no nenašiel ho. Mal však možnosť ho až do dňa pojednávania 28.06.2011 predložiť. Povinnosť predložiť tento dôkaz bola odporcovi 1/ na pojednávaní dňa 14.04.2011 aj uložená, no tento si ju nespĺnil, a uvedený dôkaz nepredložil. Z týchto dôvodov nebolo možné vykonať dôkaz oboznámením originálu protokolu o odovzdaní nehnuteľností. Napriek tomu však nemal súd dôvod pochybovať o tom, že aj predložená kópia tohto dokladu zodpovedá skutočnosti, a to najmä v spojení s výpoveďou svedka A.. Odporca 1/ ďalej v konaní namietal zaujatosť sudcu pre jeho údajný vzťah k právnenému zástupcovi navrhovateľa. Na túto námietku súd neprihliadal a nadriadený súd o nej nerozhodol, pretože bola podaná po zákonom stanovenej lehote. O tomto bol odporca 1/ upovedomený. Rovnako to platí aj o opakovanej námietke zaujatosti odporcu 1/ zo dňa 24.06.2011, ktorá bola oboznámená na pojednávaní dňa 28.06.2011 spolu s dôvodom, prečo sa na

ňu neprihliada a prečo sa vec na rozhodnutie o nej nadriadenému súdu nepredkladá. Odporcovia sa síce uvedeného pojednávania nezúčastnili, avšak boli naň riadne a včas predvolaní, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili a o jeho odročenie nežiadali. Boli tak splnené všetky podmienky na vykonanie pojednávania. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 6 ods. 1, 2, § 8a ods. 1, § 10 ods. 1, 6 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia 1/, 2/. Namietali nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav veci, pretože súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy z ich strany, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Spochybnili výpoveď predsedu predstavenstva Ing. G., ktorý v súdnom spore začal klamať. Mali za to, že k úniku vody v roku 2008 došlo na základe poruchy, čo sa dá dosvedčiť záznamom opráv Trenčianskej vodohospodárskej spoločnosti. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že medzi hlavným meradlom a meračmi v jednotlivých bytoch dochádza len k miernemu rozdielu, no za rok 2008 to bolo 175 m³ (175 000 litrov vody), čo je celoročná spotreba 2-3 štvorčlenných rodín. Aj tu teda je vidieť, že k únikom vody došlo. Ďalej uviedli, že ani jeden mesiac nemali zvýšenú spotrebu vody, zálohovými platbami v sume cca 200,- Sk hravo pokryli mesačnú spotrebu vody, čo bolo zhruba 3-4 m³ vody. Ďalej poukázali na svoju výpoveď pred súdom prvého stupňa, kde uviedli, že spotrebovať za 4 mesiace 66 m³ studenej vody nie je ani fyzicky možné. Dôvodili, že keď nemohli takéto množstvo studenej vody za 4 mesiace minúť, nie sú povinní podľa smernice EÚ ju ani zaplatiť. Pokiaľ navrhovateľ potreboval manko vo vode na niekoho hodiť, domnievali sa, že oni sa mu hodili na tento účel, nakoľko sa odsťahovali z J. J., a ostatné je už len hra s číslami. Odpisy vody sa dajú prispôbiť, neexistujú originály ako dôkazový materiál. Čo sa týka spotreby tepla a TUV za rok 2008, uviedli, že tú momentálne preveruje ŠEI Trenčín na základe doporučenia riaditeľa Slovenskej inovačnej a energetickej agentúry Trenčín, ktorý sa tiež stotožnil so záverom, že podľa prílohy č. 1 Vyhlášky č. 630 URSO mala byť vypočítaná pomerná časť tepla TUV nižšia, nakoľko kotolňa produkuje teplo a TUV spoločne. Pretože vyúčtovanie za rok 2008 nespĺňalo ďalšie náležitosti vyhlášky č. 630, čo odsúhlasili viacerí odborníci, dal preveriť ŠEI aj túto záležitosť. Ďalej namietali, že vec prejednávajúci sudca Mgr. W. nesprávne posúdil a konal o jeho námietkach zaujatosti.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu 1/ navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že predloženými dokladmi preukázal správnosť ročného vyúčtovania úhrad za plnenie v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. Odporcovia 1/, 2/ v prvostupňovom konaní spochybnili výšku spotreby studenej vody a spôsob výpočtu spotreby tepla. Spotreba studenej vody bola preukázaná svedeckou výpoveďou Ing. A., ktorý odkúpil bytu od odporcov, konfrontáciou účastníkov a písomnou listinou, zachytávajúcou hodnoty spotreby studenej vody, opatrenej podpisom Ing. F.. Ing. F. na súdnom pojednávaní potvrdil, že je to jeho podpis. Vysvetlenie, prečo za 4 mesiace roku 2008 mali tak vysokú spotrebu studenej vody, je jednoduché. Odporcovia vždy nahlásili nižšiu spotrebu studenej vody, ako v skutočnosti bola. Pán D., ako to vyplýva z jeho výpovede, resp. i výpovedí odporcov, nikdy osobne neskontroloval stav na meračoch, vždy iba poznačil stav, ktorý mu odporcovia nahlásili a potvrdili svojím podpisom. Pri výpočte spotreby tepla a úžitkovej vody postupoval navrhovateľ v súlade s príslušnými predpismi, čo v súdnom konaní preukázal. Účasť odbornej zamestnankyne navrhovateľa na súdnych pojednávaniach bola za účelom odborného vysvetlenia výpočtov jednotlivých položiek vyúčtovania v záujme hospodárnosti súdneho konania. Odporcovia nereagovali na ponuku navrhovateľa, aby sa dostavili do jeho priestorov, kde im bude vysvetlené a preukázané vyúčtovanie úhrad za plnenia. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti voči sudcovi Mgr. W., tou sa riadne krajský súd zaoberal a o nej v zmysle zákona rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcov 1/, 2/ nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli odporcami 1/, 2/ v odvolaní vznesené, a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odporcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Za daného stavu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. K námietkam odporcom 1/, 2/ dodáva nasledovné:

Odvolačný súd poukazuje na to, že občianske súdne konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Dokazujú sa len tie skutočnosti, ktoré zostávajú medzi účastníkmi sporné. Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Platí zásada, že každý z účastníkov (a teda nielen navrhovateľ, ktorý sa domáha určitého práva alebo nároku) preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Neunesenie dôkazného bremena postihuje účastníka nepriaznivým následkom v podobe neúspechu v spore, pričom právne posúdenie uplatneného nároku spočíva na súde. Odvolačný súd môže hodnotenie dôkazov, vykonané súdom prvého stupňa preskúmať len vtedy, pokiaľ je toto hodnotenie v rozpore s pravidlami logického myslenia. Odvolačný súd je v sporovom konaní viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje len vtedy, ak má za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, navrhnutých účastníkmi môže za podmienky, že ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a O.s.p. (§ 213 ods. 4 O.s.p.).

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvého stupňa založil svoj záver o neopodstatnenosti žalobného návrhu navrhovateľa v podstate na dôkaznom bremene. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporcovia boli ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, ktorý užívali minimálne do konca apríla 2008. Navrhovateľ bol správcom bytového domu, v ktorom sa byt nachádza. V zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zmluvy o výkone správy boli odporcovia povinní platiť navrhovateľovi preddavky do fondu údržby a opráv a preddavky na úhradu plnení spojených s užívaním bytu. Navrhovateľ bol povinný vyhotoviť vyúčtovanie preddavkov a dodaných plnení do 31. mája nasledujúceho roka za rok predchádzajúci, t. j. za rok 2008 do 31.05.2009, a v prípade nedoplatku boli odporcovia povinní tento uhradiť do 30 dní odo dňa dourčenia vyúčtovania. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Navrhovateľ vyhotovil vyúčtovanie za rok 2008, podľa ktorého mali odporcovia za obdobie, počas ktorého byt v roku 2008 užívali, nedoplatok vo výške 161,72 eur. Tento boli povinní zaplatiť do 30 dní od doručenia, no keďže tak neurobili a v konaní nepreukázali, že by ich záväzok zanikol inak, zaviazal ich súd prvého stupňa na zaplatenie uvedenej sumy. Odporca 1/ najskôr namietal, že na základe dohody s predsedom predstavenstva túto sumu nemali platiť. Existencia žiadnej dohody, ktorá by odporcov zbavovala povinnosť uhradiť nedoplatok z vyúčtovania však v konaní preukázaná nebola, preto súd prvého stupňa považoval právny nárok navrhovateľa na úhradu nedoplatku z vyúčtovania za daný, keď ani prevod bytu nezbavuje predchádzajúcich vlastníkov uhradiť služby a plnenia spojené s vlastníctvom bytu za obdobie, počas ktorého ho užívali. Odporcovia ďalej namietali nedoplatok, týkajúci sa spotreby vody, keď odmietli, že by za pár mesiacov roku 2008 mohli spotrebovať 66 m³ (66000 litrov) studenej vody. Túto spotrebu mal však súd spoľahlivo preukázanú, a to viacerými dôkazmi, ktoré sa navzájom dopĺňajú a v súhrne jednoznačne potvrdzujú spotrebu studenej vody v objeme 66 m³ odporcami. Koncom roka 2007 robil odpis vodomerov domový dôverník p. D., ktorého svedeckou výpoveďou, spojenou so zošitom, do ktorého si zapisoval spotreby vody, bolo preukázané, že spotreba odporcov vody bola ku koncu roka 2007 v objeme 260 m³. Odporcovia v máji 2008 previedli byt, ktorý v júni 2008 osobne prevzal nový vlastník Ing. A.. Tento ako svedok potvrdil, že pri prevzatí bytu spísal s odporcom 1/ protokol o odovzdaní bytu, v ktorom bol uvedený stav meradla spotreby studenej vody. Podľa tohto protokolu bol stav 326 m³. Zamestnankyňa odporcu si do zošita zaznačila stav spotreby vody, pričom vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že na základe oznámenia si stav poznačila aj pri prevode bytu odporcov svedkovi A., a to 326 m³. Svedok A. zároveň potvrdil, že stav meradla boli s odporcom 1/ nahlásiť po odovzdaní bytu navrhovateľovi. Svedecká výpoveď svedka Ing. A. bola vzhľadom na jej podanie a spôsob výpovede absolútne dôveryhodná a nespochybniteľná, čo napokon bolo potvrdené aj pri jeho konfrontácii s odporcom 1/, keď súd nemal žiaden dôvod o nej pochybovať. Naopak, odporca 1/ spôsobom komunikácie so svedkom pri konfrontácii pôsobil neisto, keď uviedol, že na určité veci, dôležité z hľadiska zistenia spotreby množstva vody, si pri odovzdávaní bytu nepamätal, nebol si istý účasťou ďalších osôb pri odovzdávaní a ohľadne tohto kládol svedkovi neisto aj otázku, pričom si bol istý v tom, že tam mala byť osoba z realitnej kancelárie, no táto tam nebola. Predtým vo výpovedi bez prítomnosti svedka však odporca 1/ s určitosťou tvrdil, že robili iba odpočet elektriky a plynu, a bola pri tom aj jeho manželka. Odporca 1/ pri konfrontácii uviedol, že sa robil odpis elektriky a plynu, no na odpis

vody si nepamätá. Ako však uviedol svedok A., je štandardné, že pri zmene majiteľa bytu si nový majiteľ bytu preberie byt s tým, že zároveň sa odpíšu hodnoty spotreby všetkých dodávaných služieb a energií, vrátane vody, aby pri následnom vyúčtovaní bolo zrejmé, kto má za čo platiť. Rovnako aj v tomto prípade, pokiaľ odporca 1/ a svedok A. pristúpil k tomu, že si spísali protokol o odovzdaní a prevzatí bytu, v ktorom uviedli stav plynomeru a elektromeru, je len logické, že tak urobil, aj pokiaľ ide o stav vodomero. Pokiaľ by tak urobil iba prípade plynu a elektriny, a nie v prípade vody, takýto postup by bol nielen neštandardný, ale absolútne nelogický a nepochopiteľný, keď by si spísal iba čiastočne stavy meradiel, pričom by práve chýbali stavy meradiel tých plnení, ktorých spotreba je sporná, a ktorú má práve predchádzajúci vlastník bytu uhradiť. Odporca 1/ namietal aj cenu vody za 1 m³. Odporcovia boli povinní platiť vodné a stočné. Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa pri posudzovaní nároku navrhovateľa, ktorým sa proti odporcom 1/, 2/ domáhal zaplata sumy 161,72 eur za nedoplatok za spotrebovanú vodu 3.188,- Sk, za nedoplatok za kúrenie 1.518,- Sk, za nedoplatok za svetlo 5,- Sk, za nedoplatok za deratizáciu 158,- Sk, za nedoplatok za atest 8,- Sk, za nedoplatok za odvod dažďovej vody 49,- Sk, po odrátaní preplatku za teplú vodu 54,- Sk (spolu 4.872,- Sk, t. j. 61,72 eur) správne rozhodol, keď zo strany odporcov 1/, 2/ nebolo preukázané, že by v roku 2008 došlo k úniku vody, resp. že by spotreba tepla a TUV za rok 2008 nebola správne vypočítaná. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania, stanoviska oboch procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo nebolo potrebné vykonať dokazovanie navrhnuté odporcami 1/, 2/, citoval zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval na prejednanú vec a z ktorých vyvodil svoj právny záver. Účastníkom tak nebolo upreté právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotenými dôkazmi. Toto právo neznamená ani to, aby účastník konania pred všeobecným súdom bol úspešný, teda aby bolo rozhodnutie v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Neobstoja preto námietky odporcov 1/, 2/, uvádzané v odvolaní, nakoľko nebola preukázaná existencia žiadnej dohody s predsedom predstavenstva navrhovateľa, ktorá by zbavovala odporcov ich povinnosti uhradiť nedoplatok z vyúčtovania. Pokiaľ odporcovia 1/, 2/ v odvolaní tvrdili, že k úniku vody v roku 2008 došlo na základe poruchy, čo sa dá dosvedčiť záznamom opráv Trenčianskeho vodohospodárskej spoločnosti, na toto svoje tvrdenie žiaden dôkaz nepredložili. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, vznesenú odporcami 1/, 2/ voči vec prejednanému sudcovi Mgr. A. W., touto sa zaoberal Krajský súd v Trenčíne v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, a o nej rozhodol, Rovnako to platí aj o opakovanej námietke zaujatosti odporcu 1/ zo dňa 24.06.2011, keď správne vec prejednávajúci sudca na túto opakovanú námietku zaujatosti neprihliadal v zmysle § 15a ods. 2 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi bola priznaná náhrada trov konania, spočívajúca v odmena za právne zastúpenie v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z., vychádzajúc z hodnoty veci 161,72 eur, a to za 1 právnu službu - písomné vyjadrenie k odvolaniu 16,60 eur (§ 10 cit. vyhlášky) + 7,41 režijný paušál (§ 16 cit. vyhlášky) + 20 % DPH 4,80 eur (§ 18 cit. vyhlášky), spolu 28,81 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.